

funne vi maasse blive tvungne til det; nu se vi, at Manden virkelig er ved at rejse sig, han har holdt sig 1 eller 2 eller flere Aar, nu eftergive vi ham Understøttelsen. Jeg tror, det vil føre til, at de fleste Sogneraad ville eftergive Fattighjælpen, saa snart Selvstændighedsfølelsen er kommen op, og at det kun vil blive i enkelte Tilfælde, hvor man vil genere. Og dette med Bestemmelsen om, at Fattighjælpen skal eftergives, er vel egentlig særlig kommet stærkest frem paa Grund af Forholdene her i Kjøbenhavn, hvor man, saa vidt mig — og jeg tror ogsaa Udvalget — bekjendt, ikke eftergiver Fattighjælp. Her faae de jo en virkelig Opfordring til at eftergive den; der staar jo udtrykkelig: „saafremt de ikke have brugt deres Ret,“ derved mindes de om, at de have denne Ret, og jeg tror, den vil blive brugt meget mere end tidligere. Det var dumt af dem, hvis de ikke gjør det; thi det er klogt, naar man ser en Mand begynde at rejse sig, saa at hjælpe ham paa Benene igjen, saa han kan gaa selv. Jeg tror, de fleste Sogneraad ville gjøre klogt i, saa snart de se, at Selvstændighedsfølelsen kommer op i en Mand, saa at eftergive ham det, saa han kan staa paa egne Ben og vinde frem. Det staar for mig saaledes, at dette Forslag selv i den nuværende Affattelse eller den Affattelse, som foreslaas af Udvalgets Flertal, vil indeholde i det Mindste to store Goder; men jeg tror, at hvis man vedtager det Endringsforslag, som er stillet subsidiært af det ærede Medlem fra Herning (N. Nielsen) og flere, og som naturligvis blev tiltraadt af den sidste ærede Taler, er det at give hele Forslaget Gilt ind. Jeg har den Tro, at dersom man sætter 2 Aar ind, kan man ganske rolig lade det Hele ligge, da man i Forveien, som vi hørte, fra modsat Side har Noget imod Nr. 3 om Eftergivelse af Fattighjælp. Ville De altsaa hjælpe til, at det Hele bliver ødelagt, tror jeg, De maa stemme for at sætte de 5 Aar ned til 2. Nu vil man sige: have I saa en Borgen for, at det Hele gaar igjennem, dersom vi vedtage dette? Nei, det have vi ikke; men for mig staar det saaledes, at den Affattelse, Forslaget vil faae efter denne Endring, vil det blive vanskeligt for den modsatte Side at gaa forbi. Og det har man vist allerede følt, det er da kommet

frem fra flere Sider, og man veed meget godt, at dette Skridt, som vi her have gjort, er et Skridt, som er de Herrer vanskeligt paa deres Bei. Jeg anbefaler det høie Thing at følge Udvalget og gaa med til de Endringsforslag, som ere aftrykte her i Betænkningen angaaende denne Sag.

Judenrigsministeren (Ingwerslev):

Den ærede Ordfører mindede om, at jeg ved første Behandling af Lovforslaget havde udtalt, at dette stod i Forbindelse med andre Lovforslag, og dette er ganske rigtigt. Jeg udtalte det da, og jeg gjentog det ved Behandlingen af det store Lovforslag om Fattigvæsenet, der forelaa forleden, saa det kan ikke være uventet, naar jeg hævder, at dette her staar i en stærk Forbindelse baade med Lovforslaget om det offentlige Fattigvæsen — dette følger af sig selv — og med Lovforslaget om Sygekasjer. Det staar naturligvis ogsaa i Forbindelse med hele den Samfundsbevægelse, som har fundet Sted i de senere Aar, og som det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack) dvælede ved — Bestræbelser for ved kommunal Medvirkning at stifte frit Sygehus eller i alt Fald meget billig Sygehus, fri Lægehjælp, fri Sygepleie og adskillige andre Ting. Det ærede Medlem mente, at netop naar man har den Slags Ting, skulde dette Forslag spore til at gaa videre paa den Bei. Deri tror jeg, det ærede Medlem har Ret. Hvis man tager dette, stopper alt det Andet. Hvis man tager dette, aabner man en meget vid Dør. Det er bedre, at man fortsætter den Bestræbelse, der nu er i Samfundet til, at ingen værdig Trængende paa Grund af Sygdom og det, der ydes i den Anledning, falder det Offentlige til Byrde. Det vil jeg finde meget beslageligt, om det skete, men jeg tror rigtig nok, at de store humane Bestræbelser vil man faa ned eller i hvert Fald stærkt nedsat ved at aabne Døren paa den Maade. Vi skulle se praktisk paa Forholdene, saaledes som de ere. Denne Afgang til fri Sygehjælp vil blive benyttet i ganske overordentlig stort Omfang i vort nuværende Samfund, derved er jeg ikke i Tvivl. Og hvorfor skulde den ikke det, naar man ser det paa den Maade? Hvorfor skulde ikke enhver, som føler nogenformig Gene ved at afholde